

i Ze sborových akcí

Út	20. 5.	14:30	setkání starších věkem
Út	20. 5.	19:00	ekumenická biblická hodina (Pavel Filipi - Matoušovo evangelium)
Pá	23. 5.	18:00	do 23:00; Noc kostelů
Ne	25. 5.	9:30	bohoslužby (Ester Čášková)
Út	27. 5.	14:30	setkání starších věkem
Út	27. 5.	19:00	setkání nad důležitými biblickými texty (Ježíšovo učení: Máme být za blbce?)
Út	3. 6.	19:00	setkání nad důležitými biblickými texty (epištola Římanům: víra bez skutků)
Po	9. 6.	19:00	schůzka hospodářské komise
Út	10. 6.	19:00	setkání nad důležitými biblickými texty (epištoly Korintským: život víry a jeho rizika)

Případné změny v programu po uzávěrce Hroznu lze najít na sborových webových stránkách <http://vinohrady.evangnet.cz>, které jsou pravidelně aktualizovány.

Huňáč berounský

Obsah

Žiji s nadějí	2
Brigáda v Brandýse	5
U sousedů na Noci bible	5
Víme však, že až se zjeví, že mu budeme podobni (1. Janova 3,2 b)	6
Nové cesty církve II. – pokračování	6
Družba s Berounem	8
Noc kostelů	10

Žiji s nadějí

Kázání Pavla Filipiho na Vinohradech 27. 4. 2014 (neděle Quasimodogeniti)

Čtení J 3, 1–7

1Pt 1, 3–9+2,1–3

Veleben buď Bůh a Otec Pána našeho Ježíše Krista, neboť nám ze svého velkého milosrdenství dal vzkříšením Ježíše Krista nově se narodit k živé naději. Dědictví nehynoucí, neposkrvněné a nevadnoucí je připraveno pro vás v nebesích a Boží moc vás skrze víru střeží ke spasení, které bude odhaleno v posledním čase. Z toho se radujte, i když snad máte ještě nakrátko projít zármutkem rozmanitých zkoušek, aby se pravost vaší víry, mnohem drahocennější než pomíjející zlato, jež přece též bývá zkoušeno ohněm, prokázala k vaší chvále, slávě a cti v den, kdy se zjeví Ježíš Kristus. Ač jste ho neviděli, milujete ho; ač ho ani nyní nevidíte, přec v něho věříte a jásáte nevýslovnou, vznesenou radostí, a tak docházíte cíle víry, spasení duší.

Odhodte tedy všechnu špatnost, každou lest, přetvářku, závist, jakékoliv pomlouvání a jako novorozené děti mějte touhu jen po nefalšovaném duchovním mléku, abyste jim rostli ke spasení; vždyť jste, okusili, že Pán je dobrý!

Velikonoce jsou již za námi. Všechna ta velká slova o Ježíši Kristu ukřižovaném a vzkříšeném dozněla. Ale opravdu dozněla? Opravdu jsou Velikonoce již za námi? Nezanechaly už žádnou stopu? To nemůžeme potvrdit. Nějakou stopu i letošní Velikonoce zanechaly.

Zanechaly stopu: dvě sestry a jeden bratr, kteří zde o Velikonocích přijali

křest. Bývalo to odedávna obvyklé, že se křtilo ve velikonoční neděli (nebo v noci ze soboty na neděli, při noční bohoslužbě, jak to dosud praktikuje náš sousední sbor Československé církve husitské). To je tedy významná stopa, kterou letošní Velikonoce zanechaly. Tři nově pokřtění. A je to stopa trvalá. Neboť kdo byl již jednou pokřtěn, už se nemůže stát nepokřtěným, bez ohledu na to, jak bude jeho duchovní život nadále probíhat.

Dobrá. To je tedy stopa v životě těch tří nově pokřtěných – a také, nezapomeňme, v životě našeho sborového společenství. Je to důvod k naší radosti. Ale co my ostatní, kteří jsme byli pokřtění už kdysi dávno (já sám před 78 lety)? Co nám zanechalo vzkříšení Ježíše Krista, jež jsme o Velikonocích slavili? V bibli najdeme několikero různých vyjádření, co pro nás znamená skutečnost, že Ježíš Kristus byl vzkříšen. Apoštol, jehož text jsme položili za základ kázání, to vyjadřuje takto: *Bůh nám dal vzkříšením Ježíše Krista nově se narodit...* Proto také své adresáty a nás s nimi nazývá: *jako novorozené děti...* Jako novorozenci. Člověk, pravda, má být v mnoha ohledech dospělý, odpovědný, svéprávný. Ale v tomto ohledu, v pohledu na dar Kristova vzkříšení, jsme stále jako novorozené děti.

Neboť on nám *dal nově se narodit*. To je samozřejmě obrazné vyjádření, kterému, jak jsme četli, nerozuměl ani

malým svědectvím o tom, kdo křesťané nést této společnosti. jsou, v co věří, jak žijí a co mohou při-

jaš

Program Noci kostelů ve sboru ČCE Praha–Vinohrady, Korunní 60

18:00 – 18:30 **Zahájení**

Biblický příběh v podání dětí.

18:30 – 19:00 **Klimpr camp**

Písne ze zpěvníku nově a jinak (na klavír hraje Jiří Svoboda)

18:30 – 21:00 **Hra pro školní děti o historii sboru a kostela**

Hra bude probíhat souběžně s jinými programy v prostorách sborového domu.

19:00 – 19:30 **Koncert tria Augenblick – 1. část**

Trio Augenblick hraje a zpívá písne v hebrejštině a jidiš.

„Písne v hebrejštině jsou vždy biblickými texty. Jde o nápěvy předně z prostředí chasidského či tradiční židovské zbožnosti. Naděje, kterou v nich nacházíme, je, zdá se nám, hlubší podstaty, než jakou se běžně živíme. Pár písni v jidiš, které si dovolujeme zpívat, jsou původu podobného.

Více než o naše vystoupení nám jde o setkání s posluchačem a nadto o odkázání k Věčnému. Setkání s Ním necháváme na jeho milosti, a dojde-li k němu, pak jsme vděční.

S tím souvisí i náš název – Augenblick – Okamžik. Vše podstatné, ba právě to nejpodstatnější se děje v okamžiku, který dává smysl běhu věcí. Tím nejpodstatnějším okamžikem je právě setkání s Hospodinem. Náš název i naše muzicírování jsou odtud prosbou.“

19:30 – 19:45 **Výročí vysluhování podobojí**

Krátká přednáška (Pavel Filipi)

19:45 – 20:00 **Budeme pít i v nebi?**

Zamyšlení nad biblickým textem Mat 26,26n (Jiří Mrázek)

20:00 – 20:30 **Houslový koncert Miloše Havlíka**

Houslista Miloš Havlík je členem orchestru FOK.

20:30 – 21:00 **Církev a peníze**

Povídání o aktuálních otázkách (Joel Ruml, synodní senior ČCE, Matěj Cháb)

21:00 – 21:30 **Koncert tria Augenblick – 2. část**

Trio Augenblick hraje a zpívá písne v hebrejštině a jidiš

21:30 – 22:00 **Můj oblíbený verš, má oblíbená písne**

Několik členů sboru přečte svůj oblíbený biblický text a krátce o něm pohovoří, program bude prokládán písniemi.

22:00 – 22:30 **Varhanní hudba**

Hraje Ester Slaninová, varhanice vinohradského sboru

22:30 – 23:00 **Čtení na dobrou noc**

O laskavém faráři

Ester Čaškové. Berounský sbor poskytl naší skupině vinohradských azyl a oběd. Poté jsme se vydali odvážně vstříc legendárním medvědům Matějovi, Kubovi a Vojtovi, vystupujícími ve slavném Večerníčku. Nutno říci, že dnes je všem třem 14 let, jsou to huňatí vypasení tlustouši, důstojně se pohybují po svém výběhu a hrají si s pneumatikami.

Po návštěvě medvědů a rozhledny jsme si museli opět sbalit své saky paky a vrátit se do Prahy. I když byl výlet poměrně krátký, samozřejmě nepostrádal své kouzlo.

Takže přátelé, neděste se možná přílišné syrovosti tohoto článku a přistěďte se s námi!

A. Wernischová

V sobotu v 9:30 hodin ráno jsme nastoupili na vlak do Srbska. Tam nás zavedl Chobot (Pavel Coufal) do skautské základny na Srbsku. Když jsme tam došli, odložili jsme si batohy a šli jsme na celodenní výlet ke Koněpruským jeskyním.

Cestou jsme narazili na ještě jednu malou jeskyni. Odtamtud jsme se vydali já – Eman Mach, Dan Myslivec, Adelaida W., Čáša, rodiče Myslivcovi a další oklikou ke Koněpruským jeskyním, kde bylo trochu zima, ale stejně jsme si to užili. Potom jsme šli zase na základnu, kam

přišli i Kuba Rais a Pavel Slanina, a společně jsme povečeřeli. Po večeři jsme zapálili oheň a opékali buřty. Potom jsme si vybalili spacáky a hráli nacvičené divadlo. Večerka byla až v 23:00 hodin.

Ráno jsme udělali rychlou snídani, uklidili a jeli vlakem do Berouna na bohoslužby. Po bohoslužbách jsme snědli oběd. Po obědě šly děti ven. Po půl hodině jsme šli se podívat na medvědy a na rozhlednu. Potom jsme nastoupili na vlak a odjeli do Prahy.

Emanuel Mach

Noc kostelů

V letošním roce se opět účastníme Noci kostelů, která se koná v pátek 23.5.2014. Nebudeme rozhodně sami – v pražském regionu (Praha a nejbližší okolí) je letos přihlášeno 268 kostelů a modliteben, což je rekordní počet. Nabídka je tedy velká a návštěvníci mají z čeho vybírat. K tomu jim slouží jednak tištěné brožury (které budou k dostání také v našem kostele), jednak internetové stránky www.nockostelu.cz. Program naší Noci kostelů uvádíme níže – snažili jsme se ho připravit co nej-

pestřejší, s využitím zkušeností z minulých let. Kromě toho se chystá také výstavka fotografií ze života sboru, připraveno bude i razítko pro návštěvníky a malé občerstvení. Do přípravy se zapojila řada členů našeho sboru, za což jim patří již nyní velký dík. Kdo by se ještě chtěl a mohl zapojit (například připravit něco dobrého k občerstvení), bude vítán. Ostatní prosíme i o to, aby na Noc kostelů nejen v našem sboru pamatovali v modlitbě – kež celá akce není jen kulturním podnikem a prezentací budov, ale alespoň

zbožný žid, člen židovské rady Nikodém. „Jak se může člověk narodit, když už je starý? Nemůže přece vstoupit do těla své matky a podruhé se narodit.“ Ten obraz nového narození chce říci: je to nezvratné – jako každé narození. Nikodém má pravdu: novorozenec může třeba i zemřít, ale do lůna matky se již nevrátí. Nové narození je cosi trvalého, co nelze vzít zpátky. A apoštol upřesňuje, k čemu to nové narození je: *dal nám se narodit k živé naději*. K naději života. Co to je? Naděje, to dá rozum, se nevztahuje k tomu, co bylo, nýbrž k tomu, co bude. Naděje je jako šňůra napjatá od dneška, od každého dneška, dopředu, do budoucnosti. Novorozené dítě má naději; pravda, ještě si ji neuvědomuje, ale objektivně ji má, má před sebou celou otevřenou budoucnost. A my, novorozenci, také. Naděje je velký statek sama o sobě. Kdo žije s nadějí a v naději, ten nepropadne tak hned panice, že není žádné budoucnosti ani pro mne, ani pro svět. Důvodů k panice je ovšem hodně, ať hledím na sebe, ať hledím na věci kolem mne. Chvěju se při pomýšlení, že naše vnučky, ač pokřtěny, nenašly dosud cestu k víře. Chvěju se o zdraví své manželky, o sobě ani nemluví. Chvěju se o to či ono, ale chytám a držím se té šňůry, té darované naděje: že ty vnučky jednou cestu k Pánu Ježíši naleznou, že i já i manželka zůstaneme v Boží lásce děj se co děj.

A ta šňůra naděje, vezme, svým druhým koncem sahá až do nejzazší budoucnosti. Nám samozřejmě zbývá již omezený čas, někomu víc, někomu méně. Ale náš poslední den není konec té šňůry naděje. Vždyť ta naděje se vztahuje k *dědictví nehynoucímu, neposkvrněnému, nevadnoucímu*, které je připraveno a střeženo v nebesích. Proč v nebesích? Co

to znamená? Že přijdeme do nebe? Něco jiného. Řeknu to oklikou: Když Izraelci vstoupili do zaslíbené země, rozdělili ji mezi kmeny, rody a snad i rodiny: to bylo jejich dědictví, jejich zdroj obživy. Jenže takové dědictví není a nebylo *nehynoucí a nevadnoucí*. Nakonec o ně Izraelci přišli: jejich políčka a vinice zabraly římské legie a hospodaří na nich stylem vítězné armády. Když se nyní řekne: dědictví je v nebesích, tak se tím nemíní nadzemský prostor, ale chce se říci: Toto dědictví je mimo dosah všech armád, politiků, násilníků, tajných služeb, ano i mimo dosah mé hlouposti. To dědictví je střeženo; pro mne, abych je nějak nezašantročil.

A co je tím dědictvím? Řeč je o *spasení, které bude odhaleno v posledním čase*. Já nevím, co všechno si mám představit pod slovem spasení. Však také to teprve *bude odhaleno*. Zatím to spasení pro mne znamená, že můj život má tu myslitelně nejdelší perspektivu, že žiju v naději a s nadějí – pro sebe, pro manželku, pro vnučky, pro vás všechny a pro celý svět. A jednou poznám, že jsem se nemýlil. Ale co když jsem se mýlil? Za posledních 200 let bylo mnohokrát napsáno, že náboženství je jen grandiózní iluze. Kdo mi zaručí, že jsem nepropadl iluzi? Záruku ovšem nemám. Ale Kristus byl vzkříšen. Do hrobu se již nemůže vrátit. Je to jako s tím narozením: Kdo se zrodil, nemůže se již vrátit do těla matky. Tak i Kristus vzkříšený už nebude nevzkříšený. Boží záměry jsou jednosměrné, ne jednou tak, jednou jinak, jednou nahoru, jednou dolů, z hrobu ke vzkříšení a zase zpátky. Samozřejmě se opírám o svědectví apoštolů – ale také o svědectví těch, kteří mě ke křtu přinesli a k víře přivedli; a nemám věru důvod jim nevěřit, podezírat je, že mě oklamali.

Toto je pro mne spasení v této přítomnosti. Co to bude v té nejzazší budoucnosti, to zatím nevím a neřeším. Zdá se vám to málo? Mně se to zdá dost, žít takto s nadějí. A radovat se z toho.

Z toho se radujte/radujete pokračuje apoštol. Ale pozor: hned připojuje: *Radujete, i když snad máte ještě nakrátko projít zármutkem rozmanitých zkoušek.* To není „na tváři lehký smích, hluboký v srdci žal.“ Je to spíše naopak: Na tváři zármutek, i třeba slzy, ale hlubokou radost v srdci. Ano, jak praví ve svém výkladu tohoto místa Jan Kalvín: Lidé, ani lidé věřící, nejsou pařezy, aby nebyli zasaženi bolestí, aby se nebáli nebezpečí, aby jim chudoba nebyla obtížná a pronásledování nesnadné. . . Ano, občas pláčeme, občas jsme ustaraní, smutní. Představa, že Kristův člověk je samý úsměv a dobrá nálada, samé keep smiling, nepatří do Bible. To je ideál stoiků, ne křesťanů. Čtete žalmy, co tam je nářku. Ale všimněme si v našem textu: *máte ještě nakrátko projít zármutkem.* Nám někdy ten zármutek trvá dost dlouho. Ale v tom nejdálším časovém horizontu, do kterého jsme byli křtem zasaženi, je to opravdu: *nakrátko.* Projdeme tím jako zlato ohněm, aby pak bylo ještě ryzejší, bez příměsí. Vždyť náš život je *mnohem drahocennější než pomíjející zlato.*

To jsou všechno velká slova a velké skutečnosti. Platí nám též? Ovšemže platí. A nemusíme pro to nic udělat? Je to tak laciné? Udělat pro to nemůžeme nic. Ale jako důsledek toho daru přece něco. Dvě věci. Obě jsou vyjádřeny obrazem: První obraz je obraz šatny. Jako kabát na věšák si *odložte všechnu špat-*

nost, každou lest, přetvářku, závist a jakékoli pomlouvání. . . Řekněme to civilněji: Všechnu zlobu, všechno záludné jednání, všechno přetvařování, že jste lepší, než jste, všechnu závist, že někdo je lepší než vy, všechny pomluvy a různé klepy. To všechno odložte, už to nebudete potřebovat.

A druhá věc je vyjádřena obrazem ještě názornějším, znovu obrazem novorozence, který dychtí po mateřském mléku. *Jako novorozené děti mějte touhu jen po nefalšovaném duchovním mléku, abyste jím rostli ke spasení.* V té věci buďte jako miminka. Vaše mateřské mléko bude nefalšované, nic umělého, žádný sunar, bude to mléko duchovní, mléko Božího slova. Mějte touhu po Božím slovu, které nelže a neklame. A nepromarněte žádnou příležitost, kde se vám toto mléko nabízí. Děcko, které by odmítalo mateřské mléko, by nerostlo, neprosplávalo. My také bychom bez Božího slova duchovně zakrněli.

Je to dobré mléko. Mléko z Božích nevyčerpatelných zásob. Poslední věta našeho textu zní: *Vždyť jste okusili/ochutnali, že Pán je dobrý. . .* A my této větě přitakáme.

Opravdu jsi dobrý, náš Pane. Každý a každá z nás má nějakou zkušenost s tvou dobrotou. Děkujeme ti, že jsi vzkříšením svého Syna našemu životu dal novou naději, a již trvalou. Dej, prosíme, ať se této naděje držíme, když na nás doráží pokušení malomyslnosti a nesmyslnosti. Svým slovem nás povzbuzuj, ujišťuj, přesvědčuj, že se nás nezdáváš, že ti patříme – ve dnech svátečních i ve dnech všedních a také ve dnech posledních. Amen.

zas bylo veseleji. A veselo bylo i při večeri, při hrách i u ohně. A když děti nechal v kuchyni otevřený kohoutek u baru s čajem, mohla Ester ke svému kuchařskému a pěveckému umění přidat i triky s hadrem a kýblem. Mikulášovo nedělní povídání o tom, jak s Božím požehnáním nabýváme nových sil jako orli, jsme si vzali k srdci všichni. Děti neúnavně řádily na zahradě a pět dospělých neúnavně směřovalo naši skupinku k dalším zážitkům.

Víkendovka Srbsko – Beroun

Nadšení vyhlídkou pobytu „v divočině“ jsme se shromáždili na Hlavním nádraží a následně se dopravili vlakem do Srbska, kde se nachází skautská základna, jež nám poskytla na dva dny útočiště. V sobotu po příjezdu se odehrála první velká akce, a to výlet vedoucí ze Srbska kolem řady jeskyní včetně Koněpruských, přes chráněné přírodní území na hrad Tetín a následně zpět do Srbska.

Zatímco dospělé osoby se zabývaly debatováním o všem možném a popoháněním dětí, mládež se věnovala chování hlemýžďů (v čele s Ádou) a dalším podezřelým činnostem. Výlet byl poměrně vyčerpávající, ale zhruba hodinová návštěva Koněpruských jeskyní s řadou krápníků, včetně nejdůležitějšího pojmenovaného Strážce, poskytla dostatečnou úlevu od horka venku.

Po návratu z výletu jsme se shledali s dalšími osobami, které přijely později. Následoval táborák a velice zajímavé

Ještě že jsme se posilnili skvělým obědem a společenstvím u našich milých bratří z Berouna.

Pozdravili jsme tři berounské medvědy, vyšplhali na rozhlednu a zavítali na hřiště, kde se nám už orlí křídla poněkud zkrátila a my tak jen seděli a bořili nosy do zmrzliny.

Vláčkem jsme spokojeně dojeli večer domů a ve mně zase povyroستla vděčnost, že máme v Pánu takovou prima rodinu.

Mirka Slunečková

skupinové scénky se zadanými prvky typu vzducholoď, král David, baseballová pálka nebo operace slepého střeva. Při této příležitosti vznikla velice zajímavá snůška humoru, včetně typického „ocasů černého humoru“ (buďte rádi, že nevíte, o co jde, muchučecheche). Po dalším velikém snažení dospělých se přece jen podařilo dokopat děti do postýlek.

Druhý den se brzy ráno naše skupinka dostrkala na vlak a dokodrcala do Berouna, kde se zúčastnila bohoslužeb, které vedl Mikuláš Vymětal za asistence

munitou, která je ekumenicky otevřená, jejími členy mohou být třeba i evangelíci. (Někteří z vás si možná vzpomenou na sestru Evelyn, která byla členkou našeho sboru a při jedné rodinné neděli nám o tomto společenství vyprávěla.)

3. Nové cesty v politické a sociální angažovanosti

Již dříve zmiňovaná Třináctka vznikla jako komunitní prostor Prahy 13, která je nejrychleji rostoucí a nejmladší pražskou městskou částí s více než šedesáti tisíci obyvateli. Bratr kazatel David Novák nám řekl, že chtějí vytvořit místo setkávání, které není ani naší domácností, ani pracovištěm, ale kde se mohou potkávat lidé všech generací, rozvíjet se a obohacovat se navzájem. Velmi pozitivní ohlas u veřejnosti má „nordic walking“ (chůze s holemi) a cvičení pro seniory.

Dalším okruhem byl **Fair trade** (spravedlivý obchod), tento pojem není třeba členům a přátelům vinograd-

ského sboru dlouze představovat. Náš sbor byl jedním ze zakladatelů o.p.s. Jeden svět, obchůdek sídlí v našem sborovém domě. Jedná se o pomoc chudým lidem v rozvojových zemích. Ceny za potraviny a řemeslné výrobky jsou vyšší než obchodních řetězcích, ale můžeme mít jistotu, že peníze za prodané věci se skutečně dostanou k těm, kteří zboží vypěstovali nebo vyrobili.

Sborový pastor Slezské evangelické církve augsburského vyznání v Třinci, Michal Klus, se s námi podělil o zajímavou zkušenost **politické angažovanosti**. Před komunálními volbami pozval všechny zástupce kandidujících stran na debatu do kostela. Sice nepřišli všichni kandidáti, ale ti, co byli přítomni, více či méně ochotně odpovídali na otázky členů a hostů sboru. Po volbách vítězná koalice ve spolupráci s tímto sborem uvedla v platnost vyhlášku proti gamblerství, tak jak to slíbila před volbami. Od této doby se velmi zlepšila spolupráce s místními úřady.

Jarmila Raisová

Družba s Berounem

O jednom výletě

K posile vztahu našeho sboru s Mikulášem Vymětalem a s jeho novým sborem v Berouně byl naplánován výlet nedělní školy do Srbska a následně do berounského sboru.

Přizváni byli i dospělí, takže nás nakonec putovalo asi 11 dospělých a 9 dětí v sobotu a 5 dospělých a 9 dětí v neděli.

Někteří účastníci měli i jiný program na víkend, ale díky Bohu pobýli i v našem společenství.

V sobotu jsme „zadoupili“ na skautské základně v Srbsku a pak nalahko vyrazili do okolních jeskyní obdivovat nástěnné malby a krápníky.

Čáša s vybranými zdatnými jedinci zaběhl až do Koněprus, zatímco skupinka s mrňaty řapkala od hovnívála k hovníválovi (a že jich na cestě bylo!), radovala se ze záplavy lučních kvítků, roztomilých pulců a pijavic – prostě pohoda, klid, slunce. Na Tetíně nás dohnali „chrti“ a

Brigáda v Brandýse

Za milostivé asistence Marty Slámové, Petra Slámy, pana faráře brandýského a členů brandýského sboru se odehrála brigáda v brandýském kostele, na které jsme se my, vinohradská mládež, zasloužili. Poté co jsme se z Prahy sami dopravili (to už jsme ale šikulkové, co?)

do Boleslavi a následně do Brandýsa, jsme se okamžitě odebrali do práce, rozdělení po dvou do úklidových čet, zabývajících se mytím oken, očištěním kostela a plením zahrady. Když jsme si odbyli povinnosti, přišel čas též na duchovní program s Petrem S. a následně na táborák. Večer jsme se trochu povyrazili sledováním filmu s Louisem De Funes a následně jsme byli zahnáni na kutě.

Druhý den ráno jsme se účastnili bo-

hoslužeb na Květnou neděli a uspořádali jsme „květnonedělní průvod“. Ačkoliv všechno hezké končí a my jsme se opět museli navrátit do Prahy, hezké (převážně) vzpomínky v nás pevně zakořenily a my se určitě ještě někdy zúčastníme očišty brandýského kostela.

To jen tak, aby si nikdo nemyslel, že vinohradská mládež je líná. Jen to ne!

A. Wernischová

U sousedů na Noci bible

Z kostela ŘKC Nejsvětějšího srdce Páně na Náměstí Jiřího z Poděbrad přišlo pozvání na 3. ročník kontinuální četby z Písma svatého. Noc Bible začala v pátek 16. května v 19:15 intronizací Bible a úvodním slovem děkana KTF UK Th-

Lic. Prokopa Brože, Th.D. následujících šest hodin potom prostorem kostela zněla jen slova Písma a varhanní improvizace mezi jednotlivými kapitolami. Letos se četly knihy Skutků a 1. Korintským. Byli jsme pozváni k aktivní účasti, podobně

jako další církve v okolí. Čtení se z našeho sboru zúčastnilo 5 osob, ze sousedního žižkovského sboru v Čajkovského ulici přišli čist 4 bratři a sestry, jinak jsme z ekumeny nikoho nezahledli.

Většinou jsme zvyklí poslouchat v kostele z Písma jenom kratší úryvky,

Víme však, že až se zjeví, že mu budeme podobni (1. Janova 3,2 b)

Když začínáte pociťovat „svůj věk“, nevzdávejte to, ještě zbývá hodně výhod i pro vás. Už vás neprovokuje rychlostní limit, abyste přidali plyn, vaše klouby jsou spolehlivější předpověď počasí než meteorologická stanice – vaše tajemství určitě nikdo neprozradí, protože přátelé si je stejně už nepamatují, a konečně peníze, které jste utráceli za zdravotní pojištění, se vám konečně vyplatí. Ale teď vážně! Bible říká: Jsme děti Boží a víme, že mu budeme podobni, až se zjeví.

Henri Nouwen píše: Spekulovat o posledních dnech je zbytečné, ale když oslavujeme, promění se nám ve dny zrození. Bolest umírání je jako bolest porodní. Opouštíme tento svět a rodíme se do plnosti života dětí Božích. Na tomto pojetí není nic morbidního, je to radostná vize života spojeného se smrtí. Pokud jsme v tomto těle, pečujeme o ně dobře. Ale

Nové cesty církve II. – pokračování

Po přestávce na oběd jsme byli rozděleni do několika skupinek a „putovali“ jsme do 5 místností, kde probíhaly

ale delší soustředění na souvislý text v tichém a setmělém kostele přináší s sebou mnohé myšlenky a rozjímání, jak nad životem vlastním, tak nad životem sboru. Myšlenky, na které si člověk jindy hůře hledá čas.

jaš

když přijde ten poslední den, radujeme se, že smíme jít domů a tak se připojíme k Tomu, kdo nás už tady nazývá „moji milovaní“. A Bible dále říká (Zj. 21,4) „Bůh jim setře každou slzu z očí. A smrti již nebude, ani žalu, ani bolesti už nebude – neboť co bylo, pominulo.“

S vaší budoucností to tedy nemůže vypadat lépe!

Vzpomínám na jednoho starého umírajícího muže. Rodina seděla kolem jeho lože. Tento muž sloužil Pánu Bohu věrně celý život. Jeden příbuzný se ho zeptal: „Bojíš se?“ „Ne,“ odpověděl. „Mému Otci přece patří země na obou březích řeky.“ Jaký to je postoj na samém konci životní cesty!

Z vysílání Anglického křesťanského rozhlasu přeložila

Dagmar Bružová

tzv. workshopy – přednášky a diskuse na různá témata.

1. Nové cesty k vyloučeným – práce s Romy

Bratr Rafaj z Církve bratrské pracuje s Romy na Kutnohorsku. Zdůraznil, že i když s Romy můžeme mít negativní zkušenosti, měla by to pro nás být výzva. Mezi Romy je hodně sociálně vyloučených osob – podle Ježíšových slov bychom měli pečovat o chudé, hladové, nemocné a jinak strádající (Mt 25,35–40). Víra Romů je však často propojena s pověrami, (např. koupí svíčky a nechají je shořet za své hříchy). Jejich Bůh Devia je největší, nejsvětější, velmi přísný, všechno vidí a slyší. Pokud k Romům přicházíme s evangeliem, měli bychom mít na zřeteli jejich původní víru. Romové jsou muzikální, pohybově nadaní a emotivní, tím mohou do tradičních bohoslužeb přinést osvěžení a oživení. V „bílých sborech“ nenajdeme velký počet Romů jako jednotlivců, ale o některých sborech (zvláště v určitých krajích) se dá hovořit jako o sborech s romskou převahou.

Nám dobře známý Mikuláš Vymětal přednášku doplnil o konkrétní příklady ze své praxe z Prahy a Berouna (romské bohoslužby, vánoční krabice dětem apod.)

2. Nové cesty k mladým a k rodině

Ondřej Strádal nám představil mezinárodní program pro práci s mládeží – **TenSing**, který působí pod organizací YMCA v České republice. Mnozí asi tento program znáte, tak jen krátce shrnu. Název TenSing je odvozen z anglického Teenager's singing = zpívání náctiletých, ale patří sem i hra na hudební nástroje, tanec a divadlo. Základní ideje jsou vyjádřeny pomocí tří „K“: Kultura – vyjít vstříc současné kultuře mladých,

Kreativita (tvořivost) – aktivní přístup k programu, Kristus – seznámení s křesťanstvím, bez podmínky vstupu do nějaké církve. V České republice TenSing začal působit po roce 1989, v současnosti zde funguje asi 12 skupin.

Akademická duchovní správa ČVUT je otevřena věřícím i nevěřícím studentům a pedagogům. „Chce svým způsobem překlenout propast mezi technickým a humanitním vzděláním a zároveň dát prostor k rozvoji kritického myšlení, naučit přemýšlet o věcech kolem sebe“, píše na webové stránce ads.cvut.cz P. Vladimír Slámečka. Dozvěděli jsme se, že se studenti mohou scházet k bohoslužbám v kostele sv. Bartoloměje, kde se „Ve středu ke Středu“ koná setkání s významnými osobnostmi našeho duchovního, kulturního a společenského života. Společně pořádají výlety, promítání filmů apod.

English campy, mateřské centrum, sport – a mnoho dalších aktivit pro mladé lidi a rodiny lze nalézt v Křesťanském centru Luka – Třináctka, které založila Církev bratrská. Tamní kazatel David Novák nám sdělil, že cílem Třináctky je vytvořit vícegenerační křesťanské centrum na Praze 13, které bude užitečné pro občany této části Prahy a skrze které lidé budou poznávat základní poselství křesťanství.

Manželé Svobodovi z komunity **Chemin Neuf** (Nová cesta) nám pověděli o **misii manželských párů** – „**Kána**“. Název pochází z Bible, podle místa, kde při svatbě Ježíš vykonal svůj první zázrak. Během týdenního setkání mají manželé na sebe dostatek času, členové komunity pomáhají zamyslet se nad dnešní úlohou rodiny a vzájemně se sdílet. Chemin Neuf je římskokatolickou ko-